

APS. 1. 78. 25

LAOIDHEAN

SPIORADAIL

INVERNESS, 1868.

National Library of Scotland

B000169121

LAOIDHEAN

SPIORADAIL,

LE

DOMHNULL MATHANACH,

DUINE URAMACH DIADHAIDH,

A BHA ANN AN

SGIRE CHIL-DONNAIN,

AN CATAOBH.

Bidh air 'n fhìrean cuimhne shiorruidh,
Iumradh chubhr' cha d'theid air di-chuimhn'
Air dh 'a bhi marbh (ach heo 'n Crìosda),
Le meas ghaoil tha e labhrt risd ruinn.

AN DARA CLODH-BHUALADH,

ATH-LEASAICHTHE AGUS MEUDAICHTH.

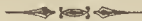

INVERNESS:

PRINTED BY D. FRASER, 15 UNION STREET

1868.

• ADVERTISEMENT.

THE Author of the following Pieces was a native of Sutherland-shire, and resided from his youth in the heights of the Parish of Kildonan. He was born in 1719, and died January, 1782. Though destitute of the advantages of education, he was one of the most celebrated Christians in that, or perhaps any other country. He possessed a clear and comprehensive view of Divine truths; and discovered (what, alas! is more rarely to be met with) a deep and practical experience of its power on the heart and life. His memory to this day in that country is much and justly revered, and will be long embalmed in the hearts of many who knew and could appreciate his worth. It will be seen from the following Pieces, that he was also a Christian Poet, and that in no ordinary degree. They were composed on different occasions; and most of them relate to occurrences in the ways of Providence respecting himself, of which he was not an inattentive observer. They may nevertheless be useful to others, and especially to serious and exercised Christians. It is with this intention, and at the importunity of friends who reckoned them worthy of being preserved, and more generally spread, that they are now published. The Work necessarily labours under the disadvantages of a posthumous one; and the dialect in which it is written, but which it was not thought proper to alter, may not be quite intelligible to those in the more Southern Districts of the Highlands. It is hoped, nevertheless, that its circulation may be attended with no small degree of usefulness; and, under this impression, we most cordially give the Publication our humble sanction.

JOHN MACDONALD.

JOHN KENNEDY.

1825.

AN CLAR-INNSIDH.

Taobh duilleig.

1—Oran a rinn e 'n uair bha nithe an t-saoghal so 'ga threigeadh.....	1
2—A' tagair gu 'm hitheadh an Tighearn na dhidean dh'a ann an cruaidh-chas, agus air stinir anam a' dol tre an t-saoghal.....	5
3—Oran a rinn e ann am Muilean, a' faicinn an nisce a' tighinn air, agus anam fein tioram, mar lomradh Ghideon.	7
4—Oran a rinn e aig am an d'robh e ann an tinneas mor	9
5—Tuitcam an duine bha Dhia : tearnadh tre Chrìosd—Dichuimhne Dhaoine air maithcas an Tighearn—agus an dìneas air an ath bhreith	11
6—Oran air Gloir agus buaidh na h-Eiric a phaigh Crìosd airson nan daoine taghte	14
7—Gu hheil gach duine tha air ath-bhreith gun aobhar ghearrain.....	16
8—Oran a rinn e aig am an d'robh e gun lathraich, agus cuid de n'Inchd eolais, gun a bhi a' breithneachadh maithcas an Tighearna dh'a, a' meas a chor a bhi no losal—Fhuair e an siu, coslach ri Iob, tuille is dha niread 's chaill e.	18
9—Oran a rinn e aig am an deach mor shluaghas an Duthaigh do America, air long foircigin na'n daoine mora.....	20
10—Oran a rinn e air Coimhearsnaich mu 'n cuairt dh'a, a bha ann an aimbreite, a' caineadh 'sa deanamh rannaidh-eachd shalach do cheile ; is bha feumail ann an cosg' a bhair air an cleachdaidhean.....	22
11—Oran a rinn e do ANNA MHURCHIE, bean araidh ; ri am foghar' fìinich, 'n nair a bha i air a sarachadh le easchreidimh	24
12—Oran a rinn e ri am gainne.....	25
13—Oran a rinn e ann am bliadhna na gainne, re am Cogadh America	26
14—Oran a rinn e ann an timean triobladeach	28
15—Marbh-rann a rinn e do Mhaighstir HUISTEAN ROSS, Ministear a bha ann an Cildonnain.....	30
16—Marbh-rann do HUISTEAN MATHHACH, duine diadhaidh a bha ann an Sgìre Childonnain. Le A. GORDON	32
17—Marbh-rann do SHEARRA M'CUULOCK, a bha 'n Dornoch	34
18—Oran do Mhìstres GORDON, bean nramach bh'a Achadhna-moinc, ann an Sgìre Childonnain.....	35
19—Oran do NIAL MACPHERSON, a bha na Fhear-Cheasna chaidh ann an Sgìre Hacrie, ann an Gall'aobh.....	39
20—Marbh-rann do SHEORAS MACAOI, Fear Arichlinie, an Sgìre Chil-donnain.....	41
21—Marbh-rann do MUISTEAN MACAOI, Odhe do Fhear Arichlinie, an Sgìre Childonnain, cha thabhairt air falbh leis a bhas 'n Iamca, 1814. Le a Bhrathair a sinne..	42

LAOIDHEAN SPIORADAIL.

I.—ORAN A RINN E 'N UAIR A BHA NITHE AN T-SAOGHAL
SO 'GA THREIGEADH.

'S MITHICH dhomhs'a bhi tuirsgeadh,*

'San dus a' triall m' fhàgail,
Is m' aghaidh chuir romhan,
Ann an gnothaich mo thearnaidh ;
Ach dar sheallas mi stigh,
Air seana-chridh' cheud Adhamh,
'S mòr th'orm do leth-ghrabadh,
Thug ur-chadal a bhàis orm.

Le cridhe gun chreidimh,
Làn aidich gun ghràsan,
A ghabhadh le faileas,
Mar dhearbhadh air tearnadh ;
Cridhe a tha fèdmhor,
'S leis nach deoin dhol dachaidh,
'S tha sealltuinn ri saoghal,
Mar iodhal le tlachd ann.

Ach dar 'bheireas am bàs orm,
'S nach fhàr mi dhul as uaith,
Bu mhaith an uair sin na Chrìosd e,
Gu m' dhìon bho do cheartas.

Och is ochan mar tha mi !
'S mi 'san fhasaich an cunnart,
Agus Iordan a bhàis
Na chuan bàthaidh tha cumant.†

Mur fhaigh mi 'n caochladh glòrmhor,
Air an fhèil a tha malluicht',
Agus cobhair na Trìonaid,
Do m' dhoìn bho gach cunnart ;
Cha ruig mi leas bhi 'g innseadh
Ciod a dh' iomrainn gu tearnadh ;
Cha dean ni's lugh' no Chrìosd e,
An Iobart tha làidir :

* Preparing for a journey. † Common.

A fhuair buaidh air an t-saoghal,
 Air daoine 's air Sàtain,
 'Sa dh' fhosgail geataeha' Shioin
 Do gaeh neach a chaidh thearnadh.
 Bheiream eomhairl' oirbh 'bhràithrean,
 Na'm b'àill leibh 'bhi beò,
 Gun sibh d'ur milleadh le saoghal,
 'Tha 'eaochladh mar eheò.

Nach 'eil sibh 'faicinn na daoine
 Tb' air leaghadh sìos leis mar ròin,*
 A chuir an eul'aobh ri Criosd leis,
 'Sa leig dhiubh a blu beo :
 'S mòr mo thruas ris gaeh duine
 'Tha 'n taobh muigh do 'n Fhear-thearnaidh,
 'S tha fathast na *strains'* ear†
 Do mhac einnteach Israeil.

S' mi-chinnteach an oighreachd,
 'S cha 'n fhoighnieh mi a h-àireamh,
 Cha 'n 'eil i ac' aeh air carball,
 Dar dheargas am bàs orr' ;
 Dar dheargas am bàs orm,
 'S naeh fhar mi dul as uaith ;
 Dar dhiùltas na glùinean,
 'Sam beul naeh dean labhairt :

'Sa ehluais naeh dean elàisdean,
 'San t-sùil nach dean faicinn ;
 Tha so 'gam agair ni's trie' gu ùrnuigh,
 Mo thim a bhi 'eaitheamh ;
 'Sam bàs a' tighinn dlùth dhomh,
 Naeh gabh diùltadh dar thig e,
 Le eomhairl' mo chàirdean,
 Le ràthan no bileach.‡

Aeh dar gheibh am bàs so comas,
 A Sion bhe 'n Tighearna,
 Thig e-san mar Earraid
 Le eabhaig do m' iarraidh :
 Ach cionnus dh' fheudainns' bhi beò
 Mar biodh Stòras an Athair,
 A thug Criosd na Glòire,
 Mar lòn dhomh ri chaithea mh.

* A sea animal. † Or, coigreach. ‡ Bills.

Ach dar sheallas mi 'siosa,
 Orm fhein a chlùit* shalach,
 Cuiridh sud mi gu h-ìosal
 A sios aig do chathair ;
 Aig cathair do thròcair,
 Tha sòlas ri fhaighinn,
 Na's mò na saoghal,
 Ged dh'fhaodt' a ghleidheadh.

Tha'n Spiorad Naomh ann,
 'S e mar Shaort† a sior shnaidheadh ;
 Dheanadh Creidmhach a cealgair,
 As an earbainnse m'anam :
 Dh'earbainn ann m'anam,
 Is dheanainn deth bràthair,
 Le gaol ni bu doimhne
 Na gheibheadh aon mhac mo mhàthair.

'S ma 's e 's nach bitheadh e,
 Ach na dhuine 'thaobh naduir,
 'S goirid a leanadh e mise,
 Tre mheadhon mo nàimhdean ;
 Far an bheil naomhachd,
 Tha mìneachd is irisleachd ;
 Tha saorsinn is càirdeas
 Anns gach cearnaidh ri shireadh :

'N tra dh'eir'eas a Ghrian orr'
 A nios gu suilleach,
 Gheibhear iadsan an tra sin
 Mar aon àl ann do bhroilleach :
 Is e so am bainne,
 Tha fallain gu àrach,
 'S anns nach 'eil a chrodhaich,‡
 Ged a tha 'ar 'ga àicheadh.

'Se gliocas na nathrach,
 Agus *puission*|| an t-*Satain*,
 Dh'fhag mis' cho an-toileach
 Air an talamh so fhagail :
 Ach na 'n tigcadh 'n geur-leanmhuinn
 Sin dar dh' aithnicht' na bràithrean :
 Oir theidheadh iad cuideachd
 Mar chaoraich do 'n fhàsaich

* A clout. † Carpenter. ‡ Something that adulterates the milk.
 || Poison.

'S ged sgapaidhte bho chéile iad
 Cha 'n eugadh an cairdeas,
 'S cha sguireadh iad a dh'ùrnuigh
 Ged a bhùitichte bās orr' ;
 Ged bhuitichte bās orr',
 Bha lorg Dhaibhidh 'gan cobhair,
 Dheanadh an cumail a 'n aird,
 'N uair b' aird na tonnan.

A bheireadh a null iad air Jordan,
 Gun am brògan a bhogadh,
 A stigh air geata' na gloire,
 Sud an ceòl ac' gun obadh :
 Tha 'n ceòl ac' gun obadh,
 Is aobhar ogan gu bràch e,
 Do chlann na h-ath-bhreith,
 Oir gheibh iad an sàth dbeth.

Ach ma shiubhlas iad mi-cheart,
 Cha chaomhainn e stracain ;*
 Cha toir e buill dhoibh diomhan,
 Ach d' an dion o 'n t-Satain.
 Nach truagh leatsa daoine,
 Tha gun naomhachd gun ghrasan,
 Gun dearbhachd o 'n fhirinn,
 Air cmnteachas tearnaidh.

Tha 'n creach air an cul'aobh,
 Tha 'n sùilean air iadhadh,
 Tha 'n cridhe na shuidhe,
 Air nithe di-buan ri'n iarruidh,
 Nach cruaidh leat cuid do luchd-comuin,
 Gun sùgh ach alladh† airson ghrasan,
 A tha nan luidh' ann am muineis‡
 Fo dhalladh aig Satan.

A thilg thairis an fhìrinn,
 A tha 'g innseadh mar 'tha iad,
 'S nach téid anam gun naomhachd
 A chaoidhch' steach do Phàrras.
 Ach na 'n chleachda' sibh dìcheall,
 'Sa chealgaireachd aicheadh,
 A dheanamh fathasd 'n 'ur naoimh sibh,
 'S 'n ur luchd-aon-tigh air fhàrdaich.

* Stripes. † Cliu. ‡ Sloth.

Na smuainichidh a chairdean,
 Nach bu chradh leam 'ur diobhall
 Dar thig laithean an fhoghair,
 Is tìm taghaidhnan diasan,
 Dar thig laithean an fhoghair,
 Is tìm taghaidh nan diasan,
 Gach neach gheibhear gun ghrasan,
 Gheibh a Satan a sìos iad.

Ach cha 'n urra mi innseadh
 Gach nì tha na chradh dhomh,
 Mheud 'sa tha mi a' faicinn
 Do mhi-chleachdadh air t-fhabhar,
 'N deigh daoine bhi tainneadh,
 'San t-aran air aicheadh,
 Tha iad a rithist air tionnda'
 Gu cleamhnas ri 'n abhaist.

Gu cleamhnas ri 'n abhaist,
 'S cùis chraidh bhi 'g am faiciua,
 Le ith agus le òl,
 Le an-steòrnadh 's mi chleachdamh ;
 Cuid eile cho chrion diubh
 'Deanamh dia agus taic dheth ;
 S mur caochail sibh abhaist,
 Bithidh 'm bàs na chùis ghrabh dhuibh.

II.—A' TAGAIR GU 'M BITHEADH AN TIGHEARN NA DHIDEAN
 DH'A ANN AN CRUAIDH-CHAS, AGUS AIR STUIR ANAM A
 DOL TRE AN T-SAOGHAL.

OCH a ghaoil ! bi air mo stiùir,
 Oir 's iomadh súil tha 'g amharc orm ;*
 O freumh an uile nach deach a bhuaibh
 Mar eunlaith luath a' cruinncachadh :

* In this Song, every four lines form a stanza ; each two lines to be twice repeated (which make eight), and that in the following manner, viz. :—The third and fourth to be repeated, also as the fifth and sixth, and the sixth and seventh begin the next stanza.

Dar dh'éireas iad-san a suas,

Bitheadh do lámhs' gu luath 'san eadargain ;
'S bitheadh naomhachd 'gabhail buaidh
'Measg an t-sluaigh gu maireannach.

'S far na thog thu clach is ùir,
Cha dùchas leat bhí dealachdain :
Is da olc 's gu 'm bi do chlann,
Tionndaidh tu dhachaidh iad ;

'N uair a bhitheas an raidean cām,
Cha chaombainn thu an ceasnachadh,
'N uair a bhithcas an cridhe teann,
Labhraidh tu ri 'm faireachdain.

Ach, O ! gabh truas ri talamh bān,
Tha fathast slán gun charachadh ;
Is cuir-sa siol air bharr nam beann,
Oir gheall thu ann a t-fhacal e :

Is da olc 'sa gu 'm bi an grùnd,*
Bithidh sguaban tròm tigh'n dhachaidh dheth,
Dar bheir an aimsir toradh tròm,
Gun duille chall no dhealachdain.

Is tu mo ghaol, is tu mo ghradh,
Na 'n t-òr is fearr ri fhaighinn thu,
Nach bi air do thionnda' gu cradh,
'S nach urra 'm bas do dhealachadh :

Oh ! nach fuiling sibh dhomh 'radh,
Gu 'm b'aluinn peighinn sporant† dheth ;
Ach 'sann a tha mo thruas gu brach
Ris a phairt ud nach d'fhoirich e :

Ach cha 'n 'eil leigheas air an cās,
A 's fearr na bhí feitheamh ris ;
Oir iads' a leanas chum na crìch,
Bithidh an sith-sa maireannach :

Deasaichidh 'se 'n crùn air an ceann,
'Se so mo chlann 's cha 'n eagail doibh,
Ach 'se tha 'n diugh na chùis bhròin,
Laghad beò is faireachdrin :

'S cha 'n 'eil neach ann 'n staid nan gràs,
Nach 'eil a' cradh a ghearan so,

* Ground. † Allusion to pocket money.

O, nach ann bhitheadh fhios agan c'ait bheil smùd,
'Sa chuile bbrùite ri fhoireacdain :

Ach am pàrtaichinn mo ghaol,
'S gu cleachdainn saorsa m' fhoireacdain,
Gheibheadh sinn beath na naoimh,
'S thigeadh sinn gu fearrachas :*

Anus an tim an d'thigeadh chrioch,
Bhitheadh i na beannachd dhuinn ;
Gheibheadh sinn n-ar di-sairsc'†
Bho chorp a bhàis 'san dèalachdan :

'S gu 'm b'e sud an aobhar chùil
Ri lath' ceò mar th'againn so,
'Bhi 'dol a stigh do thìr Chanaain,
Do ghabhail làn gun dealachdan :

An fhearainn nach d'théid an daors',
Is air nach caochail maighstir ;
'S gach neach a thàras a dhol ann,
A choidhch cha 'n fhaicear ainnis orr'

Ach bithidh aca-san r'a radh,
Gur bochd a bhà sinn 'roimhe so,
O ! am feud sud a bhi gun ghaol
Do 'n Trionaid uile-chumhachdrch :

Do 'n Fhear-shaoraidh is mò glòir,
A bhà 'san fhèidil gu fulachd ann ;
'S do Athair nan uile ghras,
Rinn an t-slàint sa ullachadh.

III.—ORAN A RINN E ANN AM MUILEAN, A' FAICINN AN UISG^w
A' TIGHINN AIR, AGUS ANAM FEIN TIORAM, MAR LOMRADH
GHIDEON.

MO truaighe léir ! mo thruaighe léir !

Mo thruaigh' léir ! mar 'tha mi !

Tha mo lomradh uile tioram,

'S coslach mis' ri fàsaich :

Ma labhras mi air cruas cridhe,

'S daighean streangan§ Shatain ;

Ma labhras mi mu inntinn dhorch,

Tha i doilbh ri rèiteach :

* Social intercourse.

† Discharge.

§ Strings of cords.

Mo thruaighe leir ! mo thruaighe leir !

Mo thruaighe' leir ! mar tha mi !

Tha mo lomradh uile tioram,

'S coslach mis' ri fàsaich :

Ma labhras mi mu pheacadh 'n t-sannt

'Se ceud-ghinn clann an t-Satain,

'S ma labhras mi air anam marbh,

'S dlùth do dhorsa' bàis e :

Mo thruaighe leir ! mo thruaighe leir !

Mo thruaighe' leir ! mar tha mi !

Tha mo lomradh uile tioram,

'S coslach mis' ri fàsaich :

Ma labhras mi mu thoil tha truailidh,

'S gruaimeach mi ri m' fhagail ;

'S ma labhras mi mu 'n eas chreidimh,

'S leibideach a phlaigh e.

Mo thruaighe leir ! mo thruaighe leir !

Mo thruaigh' leir ! mar tha mi !

Tha mo lomradh uile tioram,

'S coslach mis' ri fasaich :

Ach na'm faicinn buidh'n cile 'sileadh,

Bhithinn- ni b' fhèarr dheth ;

3 cha chreidinn nach fhaighinn mo shlaint

Na 'm bitheadh iomadh rān* 'san fhasaich.

Mo thruaighe leir ! mo thruaigh leir !

Mo thruaigh' leir mar tha mi !

Tha mo lomradh uile tioram,

'S coslach mis' ri fasaich :

Ach 'se th'air mo tholladh easbhuidh comuinn,

'S mi fo alladh crabhaidh ;

3 cha 'n 'eil e air an taobhs' do ghlìòr

'Na ni mo leòn-sa charadh :

Ach tha mis' feithcamh air an uisg'

Mar thalamh tioram Ahaib,

'S dar a ni Elijah ùrnuigh,

Theid mo chùis-sa reiteach ;

Thig na frasan air a ghrund,

'S bi'dh meas an fhuinn ni's fearr dheth,

'S gheibh mise' ol' a theid mo làmp

Na 'm boil le ceann an t-Satain.

* Cry or weeping.

'S gheibh mise' ol' a theid mo làmp
 Na 'm boil le ceann an t-Satain ;
 Oir a tha m' Fhear-saoraidh beò,
 'Se sud mo ghlòir 's mo ghaird'chas :
 M' Athair muileach, m' A thair muileach,
 M' Athair muileach glormhor,
 Bhi 'smuaineachadh air meud do *ghibht*
 'S mor ri mheas do throcair :
 Bei 'smuaineachadh air meud do *ghibht*
 'S mor ri mheas do throcair. ;
 'Se th'air mo phian' mend mo chrionadh,
 'S mi 'san fhìoran ghlormhor ;
 'Se th'air mo phian' meud mo chrionadh,
 'S mi 'san fhìonan glormhor,
 Ach dar thig an dealt bi'dh figis pailt,
 Is falbhaidh 'n tid* reothts' uainn'.
 Ach dar thig an dealt bi'dh figis pailt,
 Is falbhaidh 'n tid reothts' uainn'
 Ged 'eil mis' fuar, tha d'ghcalladhs' buan,
 Ge fhaigh mi suain de 'n traigh so ;
 Dar thig an tuil bi'dh 'n airc sa mhuir,
 'S bi'dh na sionnaich air 'm bàth'dh,
 Theid Noah 'steach, E-fein 'sa sbhiochd,
 S cha d'theid a h-aon diubh fhagail,

IV.—ORAN A RINN E AIG AM AN D'ROBH M ANN AN
 TINNEAS MOR.

CIA b'e shireadh a lath'r-san,
 Bu chomunn e nach failingeadh,
 'Se nach deanamh n' aicheadh
 Dar bhithinn 'sās am fheum ;
 Oir tha chairdeas maireannach,
 Is iom'dh ni a' leantuinn air,
 S mairg ris nach canadh tu,
 O is leanabb dhomh thu fein !
 Oir tha thu stōrasach,†
 'S prothaitetch a' t-ōrduighean,
 'S bithidh t-fhirinns' a' seolladh,
 Gach neach d'an eòl thu fein ;

* Season.

† Wealthy.

Nam b'aill leat bhi urramach,
 'S do chairdean bhi maireannach,
 Feuch g an sir thu cleamhnas
 Ri teaghlach uasal ard.

'S ma 's maith leat cinneanta' i,
 Bitheadh smior na h-uile fu' innt',
 Is dar ni e 'n cruinneachadh,
 Is cionald air a threud ;
 Is na ni e fhagail

Ged bhiodh ann do chairdean,
 Cha 'n fharmaid leam an abhaist,
 Is aobhar czaidh iad féin.

Oir bha peacadh dualach dhoibh,
 Bithidh ifrinn ac' na tuarasdal ;
 'S bithidh ceann an fhuathais,
 A' riaghladh orr' gu sior.
 Ach Médail an t-Oighr' uasal
 Bha 'sa bhitheas buadhach,
 'S gach neach bheir ghradh d'a thuairsgeul,
 Bithidh thuarasdal d'a réir.

Oir tha E uile grasmhor,
 Is cuimhneach air a chairdean,
 'S fhad 'sa mhaireas dh'a-san
 Cha 'n fhaic e iads' a'm feum,
 Ged bhitheadh iad gun aodach,
 Gun olainn air no caoraich,
 Gun arbhar anns na raonta'
 Am feasd eha dibir e-sa.

Ged thiormaicheadh an teudan,
 Bithidh é-s' mar dhealt 'sa cheitean,*
 Is bheir e fas d'an geugan,
 'S cha ghabh e éis dheth miann :
 Dar sheallas e le 'shùilean
 Air sionnaich bheag na' cuilean
 Tuitidh iad gu 'n glùinean,
 'Se sud an lùths' a chrion.

Ach 'se mo ghradhsa fionain
 Do nach dual bhi crionadh,
 'S air nach dearg na sianntan,
 Gu milleadh sìol 'sa ghrund.

* A season in the Month of May, so called.

Na'n suidbicht' ann na geugan,
 'S criona a tha fo ghrèin,
 Dh' fhasadh iad mar Shèdar
 'S mar Lebanon nan crann.

Oir thionndadh 'chraobh-fhion iad,
 Gu 'naduir fein gu sgiamhach,
 Agus chidht' orr' fìogais,
 'Bha air crionadh anns a ghleann,
 Bha roimh' so 'san fhasach,
 Nan cnamhan tioram fasail,
 'S dar shìn è-s' ri 'n aiteach,
 Gu brach cha 'n iad a bh' ann.

Oir fasaidd iad gu h-uallach,
 Mar chraobhan phailm buadhach :
 Bhi'dh fig's 'n ait a chluaran,
 'S an t-uan an ait a mheinn :
 Ach b'e so na laith' bronach,
 Le aideachadh is eòlas,
 'Smuaineachadh gur bed iad,
 'N uair nach eòl dhoibh 'm bas.

Cha'n fheud meas na naomhachd
 'Bhi air mnathan no air daoine,
 Dh' easbhuidh ath-bhrcith fhìrinneach.
 Air inndreachdan tre ghras,
 O ! nach d'thoir iad gaol duit
 Ris na chleachd thu saorsain,
 'Sa bhuannaich thu le naomhachd,
 Bho dhaors' an dara bas.

Na 'm bi'dh cuimhn' air cairdeas,
 Is taisbeanadh do ghraidh-san,
 Cha bu sheirbhis bhealach
 A bheireadh iad-san dhuit ;
 Ach umhladh le dìcheall,
 An spiorad is am fìrinn
 Ath-bheothaich sinn le naomhachd,
 'Se sin dar ni sinn leat.

V.—TUITHEAM AN DUINE BHO DHIA : TEARNADH TRE ~~CEARLOSD~~
 —DI-CHUIMHNE DHAOINE AIR MAITHEAS AN TIGHEARN—
 AGUS AN DIMEAS AIR AN ATH-BHREITH.

AR sinnseara bho thùs,
 Dar chaill iad an lùths,

Mhill iad an cùis air sùsdan* àl.

Tha 'n truailleadh so lionmhor,
Dh' fhag mis anns an fhònain

Mar chraobh th' air criona' gun fhigh's gun bhlàth.

Ach moladh do 'n Trionaid,
Ghlormhoire, sgiamhach,

A phlanntaig dhuinn fionain tre lionmhorachd gràis,
Is fearr na lios Edein,

Gus an d' thainig a bhèist† ud

Le meas na geug agus breug ann a beùl.

'N sin dh' fhàs peaca' ro lìonmhor,

Tha dhomhsa na phiana',

Dh' fhag mis' cho mi-sgiamhach, 'm fianuis mo ghràidh

Ach meudal an t-Adhamh,

Nach meallor 'sa ghara'

Chuir cath air an t-Satan 'san fhàsaich mar tha.

Cha chualas rianh Rìgh,

'Chuir cath ré a linn,

Gun duine 'bhi ann ach e-fein ;

'S ged dh' fhuiling e 'm bas,

Gu' n d' bhuannaich e'm blàr,

Le ais-eirigh àluinn, a dheigh.

'S dar dh' eirich e suas,

Gu' n d' choisinn e duais,

Ni beartach a shluagh gu léir:

Cha 'n airgiod ,s cha , n òr,

A dh' fhalbhas mar chedò,

Ach gràsau, is gloir na dheigh.

Ach gheibh iad faraon,

Uaithe ann an tìm,

Uiread 'sa chi c orra feum,

'S cor an faigh iad na 's àill,

Dh' earbainn-s' gu 'm b'fhearr

Fhàgail gu àilgheas féin.

Tra chunnaic e 'n tùs,

Mar a chluich iad an cùrs ' ,

Dar thug e dhoibh dùn gun fheum,

Rinn cumiachd bhò‡

* Thousand. † Alluding to the Tempter in the shape of a
serpent. ‡ The Golden Calf.

Dheth meallan de 'n òr,
A tabhairt dha glòir gun chéill.

Gun sealltuinn a suas
Ri Athair na truais,
'Sgoilt dhoibh an cuan 'nam feum,
Thug iadsan a null
Air muir is air tuinn,
'S chuir Pharaoh an grund gu leir.

Tha e-sa 'sa shluagh
'Nan luidh anns-a chuan,
'S cha 'n fhaeas an gluasad a dheigh :
Ach shaoilinn' gu 'm buair'
A thainig air sluagh,
Dhi-chuimhnich cho luath dhoibh 'm féum.

Ach thugamaid glòir
Do Athair nam bèò,
'Dhéilig* cho tràcaireach ri u ;
Thug aithne Mhaois,
G' an gabhadh e 'n laogh,
'S g' an ruithead e ris air uisg.
G' an deanadh iad òl,
'S gu'm faicid le bròn,
Gur dus agus ceò 'bha 'n sud.

Acir tha 'n ath-bhreith an tràths'
Air a meas agus an àls',
Gu 'm foghain blàah airson meas ;
Ach 's grabhail am bàs
Do dh' easbhuidh a ghràs,
Bithidh esan na phlaigh a ni sgrios.

Ach pilleams' a rithist
Do 'm ionnsuidh fhéin,
D' an dùchas bhì crìon air bheag meas
'S mar biodh gur buadhach
Do thruas is do ghras,
Bhithinn' air m' fhagail ais.

VI.—ORAN AIR GLOIR AUGUS BUÀIDH H-EIRIC A PHAIGH
CRIOSD AIRSON NAN DAOINE TAGHTE.

ATHAIR na glòire

Tha do thròcair do-aireamh,
'S tha 'n ath-bhreith na daighneachd

Air an oighbreachd a 's airde,
Air a sgrìobhadh le Daimon,
Is fuil an Oighre, na h-earlas ;

'S ann air a chrann-cheus'
Chaidh 'n eiric a phaigheadh.

'S ann air a chrann cheus'
Chaidh 'n eiric a phaigheadh,

'S ann tre thoradh na fola
Fhuair thu rathad gu tearnadh,

'S nam boil le innleachd an deamhuin
Thùg e mach a Dhi-sairsc'*

Leis an ais-eirigh ghlòrmhor,
'S mòr a ceòl do na cairdean.

Leis an ais-eirigh ghlòrmhor,
'S mor a ceòl do na cairdean,

'S i siach-inntinn an Athair i,
'S i taitneas nan naoimh i :

'S i crìdchan an lagh,
'S i seadh na h-uile ìobairt ;

'S maireg tha gun fhìor-ghras,
Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh.

'S ann tha a mi-shealbh† siorruidh
Air daoine firdhaich gun ghrasan,

Th' air an sìtheachadh le nadur,
Bheir amhan iad gu Satain ;

Ri smuaineachadh air nadur,
'S cùis chraidh bli 'ga innseadh,

Cha chreid e gu tearnadh,
'S cha 'n 'eil sgath air roimh dhiùeadh.

'S maireg tha gun fhìor-ghras
Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh,

Bheireadh null sinn air Iordan
Gu tir ghlormhor na saorsainn,

Far nach 'eil eis do Chesair,,
No luchd-eigin ri fhaotuinn

* Discharge. † Misfortune.

Ach far am meal iad a lathair
 'S a chairdeas gun chaochladh.
 'S e chuir am *battal* is buadhaich
 Bha riamh anns an t-saogal,
 O'n t-seathadh uaire, gus
 An d' rainig e naoi dhiubh,
 Cha d' robh aige fear fuaraidh,
 'S e a chruadal thug saorsainn ;
 'S mairg tha gun fhìor-ghras,
 Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh,
 Cia b' e aig am bheil cuingeanan glan
 Gu aithneachdan naomhachd,
 'S eigin dha-s' bhi craiteach,
 Airson fasuidheachd dhaoine,
 'S eigin dh'a's bhi craiteach,
 Airson fasuidheachd dhaoine,
 'S mairg tha gun fhìor-ghras,
 Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh.
 Oh ! nach dean iad do mholadh,
 'Mach a fineach' na talmhuinn,
 Aig am bheil fuil a chrathaidh
 Air posta an anama ;
 'S gach neach gheibhear d'a h-easbhuidh,
 Mar threabhar air gainmbeach,
 A leagas na stoirmean
 D'ar dh'fhalbhas a Chaingis.*
 Bheirinn mo chomhairle
 Do gach neach tha 'san t-saoghal,
 Iad do shireadh le ùrnuigh.
 'San sùil ri Fear-saoraidh,
 Ag iarraidh an Lighiche,
 Fhad 'sa tha e ri fhaotuinn,
 S mairg tha gun fhìor-ghràs,
 Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh.
 Oir tha 'n tìm air a caitheamh
 'S tha 'n aoise mi-chinnteach,
 Agus aignidhean lìonmhor,
 Cho fuar ris ua faolaich ;†
 'S còmhradh cho folaimh,
 Dh' easbhuidh salluinn na naomhachd :

*Whitsunday.

†Faoilteach.

'S mairg tha gun fhìor-ghràs.
Dheanamh stà dheth Fear-saoraidh.

Oir tha'n tìm air a caitheamh,
'Sa 'n aoise cho mi-chinnteach,
'S ma theid i uile seachad,
'S beag taitneas gach ni dhuinn,
'S ùrnuigbean lìonmhor,
Gun sgiamh annt', gun fhirinn ;
'S mairg tha gun fhìor-ghràs,
Dheanamh stà dheth Fear-saoraidh.

Ach 's tu an toiseach, 's tu 'n deireadh,
'S tu 'n Alpha 's Omega,
'S bithidh mi-shealbhadh sìorruidh
Air gach shluagh 'ni do thréigeadh.
Ach 's tu an toiseach, 's tu 'n deireadh,
'S tu 'n Alpha 's Omega,
'S bithidh mi-shealbhadh sìorruidh
Air gach shluagh 'ni do thréigeadh.

VII.—GU BHEIL GACH DUINE THA AIR ATH-BHREITH GUN AOBHAR GHEARAIN,

NA bitheadh duine de 'n bharail
Gu bheil e son' anns an t-saoghal,
Tha na choigreach do 'n ath-bhreith,
'S tha folamh de naomhachd.
Na bitheadh duine 'gearan,
Air cruaidh-chàsan tìmeil,
Fhuair greim air an ath-bhreith,
'Sa tha sealbhachadh naomhachd.
'S nàr' 's nàine ri chlàistin,
Leanabh ghras' a bhi 'gearan,
Tha 'sealbhadh naomhachd,
'S tha cinnteach a ath-bhreith ;
Oir cha 'n 'eil staid nan Rìghrean
Ach mar chruinn-leum na crealag,
'N là is teithe 'san t-samhradh,
Sud an geamhradh 'ga caitheamh.
Ach cha bu mhaith leam mo bhraithrean
Fhagail cho chumhang
Ri creidimh na dearbhachd,
'S fhuair sealbh ann a fhulang :

Cha 'n ionann Glòir agus tìm,
 Cha 'n ionann daoine' agus Dia,
 Cha 'n ionann gaol re fad là
 Agus gaol a mhaireas gu sìor'.

Oir tha gach comunn crìochnaichte
 'Crìonadh aig a bhàs,
 Dar tha gaol nan naoimh a' tòiseachadh
 D' an dualachas 'bhi fàs,
 Tha 'n gaol sin Su nadurach
 Ag éiridh 'nàird bho ghràs,
 'S bho ghin na li-ath-bhreith fhirinnich,
 Le Spiorad Naomh nan gràs.

M'ulaidh is m' aighear,
 M'aighear 's mo ghradh thu,
 Co ris an sìneadh tu
 Nach d'thugadh tu gu gradhan,*
 Ged bhitheadh ann *Legion*
 De dh'armailt an t-Satain,
 Chuireadh tu 's na mùcan iad,
 'S do Ifrinn, na 'm b'aill leat.

Ach 'se th'air mo sgaradh
 An taimh 'bhi na fhasaich,
 Na naoimh air 'n toirt dhachaidh,
 Is beag a' tighinn 'nan àit-san ;
 Ach nan tòisicheadh tu ris' oibir,
 Sgiobalt theidheadh ceann oirr',
 Bheireadh tu fàs air a chruithneachd,
 'S mharbhadh tu an t-an-lus.

Ach tha breitheanais nan Iùdhaich
 Air tighinn dlùth dhuinn 'san àm so,
 An soisgeul bhi gun chumhachd,
 'San ath-bhreith 'bhi gann ann ;
 An soisgeul bhi gun chumhachd,
 'San ath-bhreith bhi gann ann ;
 S mar dean thus' ar pilleadh
 Theid ar milleadh' sa gheamhradh.

M'ulaidh is m'aighear,
 M'aighear agus méudal,†
 'S tu thiorc Ninebheh,
 Dar bha i air a treigeadh :

* Gu feum, no bleadh.

† Expression of strong affection.

Chual thu a sgread

Is fhreagair thu an éigh',
'S rinn thu an teagash
Le eagal is berg foghlum.

Cha 'n ionann sin is sinne,

Bhu thu 'teagasg iomadh bliadhn';
'S dar thainid thus' dh'iarraidh meas oirnn',
'S fhuair thu dearcon fiadhaich,
'S ged thoill sinn gu bràch
T-fhabhair d'ar treigeadh,
Se sealladh de Immanuel
'Shianuicheadn gu leir sinn.

VIII.—ORAN A RINN E AIG AM AN D'ROBH E GUN/TATHEAICH
AGUS CUID DE RUCHD-COLAS, GUN A BHI A' BREITHNAC-
HADH MAITHEAS AN TIGHEARN DH'A, A' MEAS GU 'N D'ROBH
A CHOR A NIS ROIOSAL. FHUAIR E AN SIN, COSMHUIT RI
IOD, TUILLE IS CHA UIREAD 'SA CHAILL E.

THA luchd faicinn is eòlais

Faicinn leòn anns mo chrann-chur,
Ach tha mis' mar Eithear a' seòladh,*

'S mhuir fuidh 'ga h-ìomchain;

Oir is maith do ghrasan

Gu àrach an anamain,
'Se bann† is cinntich' a aran

Na 'n talamh ri leanmhuinn.

'Se bann is cinntich' a aran

Na 'n talamh ri leanmhuinn;

Ged 'eil iomradh 'am barail

Mi 'bhi folamh gun earbs',

'Se 'm Bìobal mo bharrant,

'S cha 'n eagal gur gann domb,

Is bithidh mi beò air an toradh

As deidh do 'n fhaileas so tionnda.

Cha 'n e dìth 's nach 'eil stòras

Gu leòir aig an Athair,

Ach dìth 's nach fhuilings' fhaotainn,

Ach lòn tìde r'a chaithe',

Dar bha Israel 'san fhasaich

'Ga àrach le *manna*,

* A Boat.

† Bond.

Cha d'robh cead a chuir cruinn ac'
Ach na dh'imridht' gu chaithe'.

Ach 's cumhang goirid a bharail
Th'aig daoine folamh gun ghrasa',
Air freasdal an Athair,
Fhuair iomadh rathad gu tearna' ;
B'fhearr na nithe so fhoineachd
Ri Elijah am Fàidh,
Dar bha e anns a charaig,
Gun dad ann a Iathair :

Chuir e fitheach do ionnsuidh
Le meildidh* 'gu thearnadh ;
Le meildidh gu 'thearnadh,
Mus fhaillinneadh aran ;
'S ged lobhadh na raointe,
'S gun bheathach ni bhi 'san talamh,
Gheibheadh do phobulls, an arach
As deigh de chach bhi folamh.

As deigh de chach a bhi folamh
Tha 'm beath falaichte an Criosd ae, ;
'S ann dheth feartain na fola
Fhuair' iomadh rathad gu dìon doibh ;
'S dar theid an eigheachd gu cala',
Chuir solus air gnìomhra',
Gheibh iad saors' o'n eallaich,
'S bho na tonnan gu siorruidh.

Ach cha 'n ann 'san uilean air cluasag
Tha thn 'cumail 'suas do phobuill,
No mar ainmhuidh 'san raon,
Tha 'ga lìonadh, gu cadal,
Ach a bhi air an ruaghad
Mar uain' 'am measg mhadraidh,
Is ad a' dùraigeadh 'm fas'chadh
An aon tra as an talamh.

Ach b'e so latha na dubhaich
Do luchd snbhaich an t-saoghail,
A bhi 'teannadh stigh orr',
Tìm tearbaidh na'n naoimh uath ;
Cha 'n fhaigh iad 'choidhch' tuille
An tràcair a 's lugh' ann 'n tìm uaith,

* Lon, biadh.

Ach bithidh 'cheartas 'g an craidhneadh*

Ma' ri deamh'na dhaontan.

Ma' ri deamh'na dhaontan,

Bithidh daoine gun ghrasan,

Thilg thairis an fhirinn,

Tha 'g innseadh mar 'tha iad ;

Ach dar thig lath' an tionail,

'S gach fine na lathair,

'S cùis chraidh a bhi 'faicinn,

Meud na feachd bhitheas aig Satan.

IX.—ORAN A RINN E AIG AM AN DEÀCH MOR SHLUAGH AS AN DUTHAICH DO AMERICA, AIR LORG FOREIGIN NA 'N DAÒINE MORA.

THA mi 'faicinn iongantas

Air tighinn anns an àn ;

Cha 'n 'eil againn ach bhi 'g éiridheachd

Na chanas é-sa ruinn,

Buinidh nithe na follaiseach

Dhuilne a's do ar cloinn.

Ach na nicheanan tha uaigneach

'Se dh' iomhaireachds' tha aun.

Ach tha mi 'faicinn faileas

De na nithe bh'ann bho chèinn,

Dar bha pobull Israel,

'San Eiphit ann am pèin :

Thug e le laimh làidir iad

A mach bho Pharaoh féin,

'S dh' fhosgail e an cuan doibh

Dar 'luathaich e an deigh.

Tha mi 'faicinn deuchainnean

An tràthsa air gach làimh,

Teaghlaichean bha urramach

Air leagadh mhàn an ceann,

Seirbhisich nan Uachdarain,

Is oighreachan na'n clann,†

An talamh làn de éigin,

A Dhè co sheasas ann !

* Tormenting.

† Aig an am so bha Iarla Chat' is Mor'ear Mac-Aoi air an loirt air falbh le bas, agus an oighreachan na 'n clann og.

Tha mi 'faicinn rìsdich
 An fhìrinn air a ceann ;
 Doras a bhi air fhosgladh
 'N uair a bha an iomair* teann ;
 'S ma'm b' chlann cùmhnant
 A dhùraigeadh dhul ann,
 Dh'fhosgladh e na flaitheanas
 Mus d'thigeadh iad gu mall'.

'S ged theideadh iad do Char'lina
 No do mhir tha fo 'n ghréin,
 Cha b' urra dhoibh tachairt
 Ach ann an talamh fèin ;
 'S iad oighreachan na 'n geallaidhean,
 'S bithidh 'n solumast† d'a reir ;
 'S ged thigeadh iad gu cruaidh-chas
 Theid fuasgladh orr' na 'm feum.

Tha mi faicinn iongantas,
 Air tighinn anns an àm,
 Ach se coi-lionadh na fìrinn e,
 Bha air innseadh dhuinn roi' làinhh ;
 Gu 'm bitheadh àite aonarach,
 Daoine air 'n cuir ann,
 'S gu 'm bitheadh iad air aithreadh‡
 Le caiteal agus clann.

Feudaidh 'n glan 'san salach,
 Bhi 'n aon-uair anns an long,
 An cogal is an cruithueachd,
 Bhi air an cuir 'san aon fhonn,
 Is fàsaidh iad cuideachd,
 Gus am bi am foghar ann,
 Dar thig tim na dealaichdean
 Eadar cruithneachd agus moll.

Ma chanas sibh gur breugach so,
 Leughaibh e bho 'n tuil ;
 'N uair nach d'robh air fhàgail
 Ach an àirc gu sìol-cuir,
 Ma leughas sibh gu grund e
 'S eigin dhuidh an sguit,
 Ma 's breithnich sibh reusand'
 Gach creutair bha 'n sud.

* A rig of land.

† Abundance.

‡ Inhabited.

Ach 'se tha cuir arm iongantas,
 Crònus bha iad beò,
 An t-uan agus an madradh
 Air an cuir anns an aon chrò,
 An nathair is an duine,
 Chaidh an tùs leatha 'leon ;
 Gach beathach glan 's neo-ghlan,
 Cionnus fhuair iad lòn.

Ged bhithinnse cho gòrach,
 'S gu 'n dednaichinn dhul ann,
 Mar d'theidhinn air an rathad,
 Cha 'n fhada dhithinn ann ;
 'S ann tha mo shùil ri baile
 Is fearainn nach bi gann,
 Far nach caochail maighstir,
 'S nach imir cliath no crann.

Tha uachdarain na 'n daorsainn
 Do dhaoine anns an àm,
 'G am fuadachadh 's 'gan teannachadh
 Gu tìr ni maith do 'n clann ;
 Ach moladh bhi gu bràch
 Do 'n Ti is airde glòir,
 Fhuair amach am fosgladh ud,
 'Sa dheasaich dhoibh an lòn.

'Se mo bharail air na càirdean,
 Tha 'n tràthsa fada uainn,
 Gu 'n dean Dia libhrigeadh*
 Bho chnmhachd gaoith is cuain ;
 G ged 'eil dàn mar dhùrachd†
 Aig uaisle an taobh-tuath,
 Gheibheir an cuid litrichean
 Is teisteanas am buaidh.

X.—ORAN A RIN E AIR COIMHEDRSNAICH MÙ 'N CUAJET DH'A,
 A BAH ANN AN ANHREITE, A CAINEADH 'SA DEANAMH
 RANNAIDHEACHD SHALACH DO CHEILE; IS A BHA FÈUMAIL
 ANN AN COSG' A CHUIR AIR AN CLEACHDAIDHEAN.

BHÒ dh'ith sinn an Ubbal
 Thanaig dubhaich is bròn,
 'S iads tha dh' easbhuidh na h-ath-bhreith
 Gheibhear toibheum 'nan ceòl ;

*Deliver. †Dan-mar dhurachd, means to have according to wish.

'S leòir mheud dhoibh mar pheanas,
 Na leanas ri 'n dèigh,
 'S ma bheir iad creideas do 'n fhèrinn,
 Tha i 'g innseadh na 's leòir.

Bha mi ceithir bliadhna fichead
 Air aon inntinn riu-fein ;
 Ach airson sùsana de shaoghail
 Cha d' theidhinn rì'sd as an deigh,
 Gu leantaion ri 'n àbhais,
 Mar àbhais dhomh fein,
 'S ma gheibh mis dhe fhabhar,
 Theid an còrr as a dheigh.

Tha naimhdeas na naithreach,
 'Ga fheuchainn bho thùs,
 Air teachd bho Adhamh,
 Mar phlaigh air gach fèdail ;
 'S mar fhaigh sibh an atb-bhreith
 An talamh ma'm beò,
 Gu 'n theid sibh gu Ifrinn
 Le dubhaich is bròn.

Lads' a chuircas do 'n fheadail
 Bithidh bròn an am buain ;
 Ach iads' a chuireas dh na Spiorad,
 Bithidh solas 'nan duais,
 Nach fhacas le sùilean,
 'S nach cualas le cluais,
 Mend, doimhu', agus àirde,
 Am fabhair 'sam buaidh.

Bheirinn maitheanas bho m' chridhe
 Do gach neach fo 'n ghrcin,
 Na 'n beanadh iad tionndadh
 Bho gach taunt tha 'nam beul ;
 Cha bhi mi ris an rud shalach
 Tha gràineil anna féin,
 Air am bheil aogais na h-Ifrinn
 A' sruthadh bho 'm beul.

Nach ann a gheibheadh sibh solus,
 Is foireachdan bhedò,
 'S gu 'n deanadh sibh tionnda'
 A dh'ionnsuidh nam beò,

Far nach 'eil gāmhalda
 No taunt ann an ceòl,
 Ach seinn agus moladh
 'Ga shealbhadh 'n glòir.
 'S tu 'm 'ulaidb, 's tu m' aighear,
 'S tu m' aighear 's mo ghràdh ;
 Shoillsicheadh 'n inntinn,
 'Sa chaochailleadh chàil,
 Chuireadh gras ann a chridh'
 Is moladh 'sa bheàl,
 'Sa phridhigeadh* le naomhachd,
 Do naoimh anns gach là.
 Cba 'n 'eil gealladh 'san fhirinn
 Bho thoisich gu crìoch,
 Air am bheil còir aig na daoine-s'
 Gus an caochail iad rian ;
 Cha 'n 'eil bagair 'sa Bhiobal
 Air a sgriobbadh bho thòs',
 Nach buin do na daoine-s',
 Ach an caochail iad ceòl.
 Ach bheirinn mo chomhairl,
 Na 'n gabaid i uam,
 Bbi leantuinn gach abhais
 A b' fbearr anns a duais,
 Nan creideadh sibh 'n fbìrinn
 Mar db'fbeudainnsuo luaidh,
 'S ann bu mbo n'ur fabhar
 'Sa bhäs, ge b'e uair.

XI.—ORAN DO ANNA MHURCHIE, BEAN ARAIDH ; RI AM FOGHAR'
 FLUGH, 'N UAIR BHA I AIR A SARACHADH LE EAS-EHREIL-
 IMH, AGUS THUIRT I "GUR H-ANN DHEILIG DIA GU CAIR-
 DEACH RIS A MHUINNTIR A THUG E DHACHAIDH O AN DROCH
 LATHA."

ANNA, dheilig e gu cairdeach riu
 Do 'n d'thug e gras, 's tha ann,
 Tha cinnteach a fbabhar, is
 Nach failinnich a cbainnt ;
 Ged lobhadh na raointean
 'S gun bheathach ni bhi 'sa ghleann,

* In allusion to seasoning of meat with salt or pickle.

Ma 's d'theidheadh 'h-aon diubh gun aran,
Thigeadh manna 'nan ceann.

'S ged 'eil peacaidhean dhaoine
'G eigheachd ditheachadh teann,
Agus tearc dhinbh ri fhaotainn,
Tha na 'm fireana, ann ;
Na 'm bitheadh h-aon diubh a'm baile
Cha bhitheadh 'n tomhas ud gann,
Ghleidheadh sud dhoibh an talamh
Gu sìoladh fearainn is fonn.

Ach 's minig thug e baile agus baile
'Seachad do fholambachd ann,
Is thug e dithis a teaghlach,
Is an deigh-san an clann ;
Cha bu dearbhachd leam air e,
Cainnt bho mho bheul,
Ach deiligeadh Spioraid,
'Sa thaghald na dheigh.

Ged tha mi 'n traths anns a gheamradh
Thig mo shamhradh a dheigh ;
Ach bha an claidheamb air a tharruing,
Is dòrtadh fola do reir ;
Is gach breitheanas eile
Airson peacana dhaoine,
'S geur-learnhuin 'ga bhagair,
Gu dearbhadh na'n naoimh.

Ach gach ministear arain,
'S luchd-comuinn folamh gun bhrìgh,
Fanaidh iads aig abhaile,
Mar choin air alachd* gun di ;
Ach dar thig àm feuchainn na h-ola
Is eoinneachadh 'n Rìgh,
Bithidh iads' air am pilleadh
Gu 'n aimhless bhibhuan gun chrìch.

XII.—ORAN A RINN E RI AM GAINNE, AGUS FAMAED AIR E IR
IDH NA INNTINN EI PAILTEAS A CHUNNBIC E AIG COIM-
HEARSNACH

GALAR cràiteach nach gabh dhìom àicheadh,
Air teachd bho Adhamh, lean m' airneans' a nuas ;

* A carcass.

Galar éigin-leis nach 'bàill mo théigsinn,
Faic a Dhé e, ag iarruidh buaidh :

Galal claonail air feadh an t-saoghail,

Is chaidh sgaoilt air feadh an t-sluaigh ;

'S mur fhaigh mi léine* de 'n aodach chéireach,

Bho Oighre Dhe, tha 'n cōmhnuidh shuas ;

'S mur fhaigh mi léine de 'n aodach chéircach,

Bho Oighre Dhe, tha 'n cōmhnuidh shuas,

An deis is àilte, nach imir tàilleir,

'S nach iarr luchd-ceird gu a deanamh suas.

'S ge b'e thàradh do 'h tigh a 's àirdé,

Far am bheil àillteachd is brad na h-uails',

Dh'innseadh Daibhidh, Maois, is Aaron,

Peadar, is Paul pàirt de a luach.

XIII.—ORAN A RINNE ANN AM BLIADHNA NA GAINNE, RE
COGADH AMERICA ; ANNS AM BHEIL E A' GEARAN, DAR
BHA MORAN AG IUNDRAIN AN ARAN AIMSIREIL, CHO BEAG
'SA BHA DE MHEAS AIR AN ARAN SPIORADAIL, BHA PAILL'
ANNS AN TIR.

M'ULAI DH m'aighear, m'ulaidh m'aighear,
M'ulaidh m'aighear meudal ;

'S tu fhreagradh glaoth ma'm bochd,

Dar bhithcadh iad na 'n cigin ;

'S tu a chaisgeadh cumhachd na goirt,

'N uair bu mhò a h-eighe,

'S tu a chaisgeadh cumhachd a chlaidheamb,

'N uair bu mhò a gheurad.

M'ulaidh m'alghcar, m'ulaidh m'aighear,

M'ulaidh m'aighear meudal ;

Ged a lionmhbraich thu an t-aran†

Cha 'n 'cilear deanamh feum deth ;

Tha na treabhaich† 'dul a mach,

'S cha 'n 'eil maitheas as an deigh ;

Tha 'n Tigh-stòr air a gblasadh,

Cò dh'fhosgailleas na seulach' ?

Cia fhad a bhitheas e na bhonna creidimh,

Oibrichean is foghlum.

Is obir na lagha o 'n bhaile

Gun fhacal mu a deighne ;

* A shirt.

† An t-aran spioradail.

A chuile bhrùit' cha 'n 'eil ri fhaighinn,
 'Sa smùd cha 'n 'eil ag eiridh ;
 Tha an Tigh-stòr' air a ghlasadh,
 Cò dh'fhosgaileas na seulach' ?

Airson meud mo chiont
 Is lìonmhorachd m' eacoir' ;
 Ged robh mise tric a' tagair,
 Cha fhreagairear m' eighe ;
 Ged robh mire tric a' tagair,
 Cha fhreagairear m' eighe ;
 Tha an Tigh-stòr air a ghlasadh,
 Co dh'fhosgaileas na seulach' ?

Dar bhitheas gach beul air 'n stopadh,
 Gun fhreagaireadh do 'n eighe,
 Sud Prionns' na beatha air a chasan,
 Foisg'lidh mis na seulach.
 Theid na treabhaich 'n sin a mach,
 'S bithidh maitheas as an deigh,
 'S dar bheir thusa dhoibh do ghnùis,
 Bithidh ol' is tùis ri 'n teudan :

I thig an dealt gu frasach pailt,
 'S bithidh gart is alt ag eiridh,
 'S bithidh na mairbh a' tighinn beè,
 Le feartain glòrmhor fein uat ;
 Bithidh an t-uan an àit a mhadraidh,
 'S Criosd an àit an dragoin ;
 S bithidh 'n fhàsaich na tobair uisg
 Ged 'eil i 'n diugh na h-Eiphit.

Is bheir thu dhachaidh clann a chumhnant
 As gach taobh an d'theid iad,
 Oir tha do ghealladh dlùth
 Do Iudhaich is do Ghreugaich ;
 Is as gach fine tha fo ghrein,
 Ni thus a 'n àird do threudan,
 'S cha chuir bith-bhuantachd an ceill
 Mheud 'sa rinn thu dh'fheum,
 Thug thus' aodan do 'n chath,
 An lath' bu mhò eigin,
 Dar bha flaitheanas is talamh,
 Agus ifrinn le 'cheile,

Àir taomadh 'mach 'na t-aghaidh,
 Dh'fhuaisgil thus' na seulaeh'.
 M'ulaidh m'aighear m'ulaidh m'aighear,
 M'ulaidh m'aighear meudal,
 S tu fhreagradh glaodh na'm boehd
 Dar bhitheadh iad 'nan eigin.

XIV.—ORAN A RINN E ANN AN TIMEAN TRIOBLAIDHACH

GU 'N tigeadh do rioghaehd
 Mar lili anns a eheitean,
 Le dealt na an gràs,
 Bheireadh fàs air na geugan ;
 Tomhas de n' Spiorad,
 Do ghlanadh mie Lebhi—
 A mharbhadh na sionnaieh
 Lean mis' a lios Edein.

Mo thruaighe 's mo chradh,
 Gu bheil an sgeul ud na firinn !
 Cho tearc is a tha iad,
 A tharas a h-innseadh,
 Aig am bheil e ri fhaicinn,
 Beath' is cleachdadh na naomhachò
 'S gu 'm feudar a ehreidsinn,
 Gu bheil 'n teist'neas fìor-ghlan.

Mo thruaighe 's mo ehradh
 Gur e-sud an earadh air daoine,
 Is iad 'tuiteam na 'n eadal
 Ann an seachranan claonaidh ;
 'S mur dean iad-fein tionnda
 Dh'ionnsuidh 'n Fhear-saoraidh,
 Tha iomlan gu 'n tearnadh
 A lamhan 'n fhear-dith'chidh—

A lamhan an deamhain
 Tha 'gan eumail mi-rianail
 An aghaidh a eheile,
 Le chuilbhearta' diomhair—
 Mar leòmhain 'san talamh,
 Rinn an tuigs' mar chriathar ;
 Ge bhithear 'gan teagasg
 Cha ghleidh iad a bhriathar'.

Gu 'm bu naomh, 's gu 'm bu naomh
 Do t-ainm-s' a ta glòrmhor,
 Gu 'm bheil fuighleach 'san talamh
 Do 'n d'rinn thu aithnicht' do thròcair ;
 Tha thu cinnt' ann do dheilig,
 'S tha thu-fein dhoibh mar phòrsan,
 'S tu 'mhaireas gu sìorruidh,
 'S cha chaith bliadhn' do stòras.

'Sc aobhar chomlfhurt na 'n naoimh e
 Dar bhitheas iad a' còmhradh,
 Cho foirfe 's tha 'n ulaidh
 Ruith eadar am mèdhan :
 'S ann bu mhaith i gu a cleachdadh,
 'S cha d'robh peacadh 'nr cnòdach—
 ads' do 'n ulaidh an saoghal
 Sud iad saor dheth rè momaint.

Moladh bho an talamh
 Mar còin 'gairéal anns a chcìtean ;
 Mar chalmanan a ghlinne,
 'S iad a' guil airson ea-coir,
 A' sealltuinn ris sa chaidh tholladh,
 'Tarruing beath as na gleusan,*
 S bitheas e-sa gu brach
 Mar dhìon laidir nach treig iad.

Nach h-ann 'sheideadh na gaoitean
 Air cnamhan tioran na fasaich,
 Ach an deanamh e 'n tionnda
 Mar chraobh ghlas anns a gharadh :
 Mar chraobh Lebanoin is ghiuthais,
 Mar chraobh ubhail is phalim,
 Bheireadh meas agus toradh
 Nach gearradh am bàs uath.

'S ann mar sud 'tha lies an Tighearn
 Air a sìòladh le gràsan ;
 'S ann 'n sud 'chithear gu soilleir
 Deadh chladhach a ghàrnal—
 Geugan an lagha,
 'S dealt an t-soisgeil 'gan àrach,
 Bheireadh meas agus toradh
 Tre iom'dh ginealach 'sàlach.

Nach h-ann bhitheadh agam cridh'
 Leis am molainn ni b'fhearr thu,
 Airson teachd Fear-saoraidh,
 Is saorsainn a ghràsan,
 Fhuair buaidh air 'n t-saoghal,
 Air daoine, 's air Satan,
 'S ged luidh 'n cunlàith air 'n iobairt
 Cha do dhìbreadh Abram.

XV.—MARBH-RANN A RINN E DO MHAIGHSTIR HUISTEAN ROSS.
 MINISTEIR A BHA ANN AN CILDONNAN.

QCH is ochan mar tha mi!
 'Triall gach là do Childonnan,
 Ri bhi smuaineachadh t-àbhais,
 Agus blàthaid do chomuinn;
 Ge chòmhlaich an uaigh mì,
 'S mi 'n uairean 'ga taghaid,
 Cha sheas i dhomh d'ait, ach
 A' triall gu bràch as do dheigh.
 B' fharasd' aithneachdan air do ghleus.
 Gu 'n d' robh do speid a' dul dachaidh;
 Dar theidheadh tu 'sa Chùbi,
 Bhitheadh fion ùir anns an fheasgair;
 'S gach neach a ghradhaich an fhìrinn,
 Bu chaomh leo do theagasg.
 Tha mi 'cuir fhianuis air do naimhdean,
 Mur innseadh tu 'n fhìrinn;
 'S mur d' fhuair iad do theagasg,
 'S cuis eagail ri innseadh.
 Bheireadh tu bainne do 'n uan,
 Agus biadh do 'n chaora',
 Is gheibheadh tu do 'n t-sedair,
 A chuid fein anns an fhìrinn.
 Bheireadh tu bainne do 'n uan,
 Agus biadh do 'n t-sedair,
 Is gheibheadh tu do 'n t-seudair,
 A cheud fein anns an fhìrinn;
 'S dar thig iad-san cuideachd,
 Cha bhi thus' air do dhìteadh:
 Cha b'e sud do pheacadh
 Gu 'n ceileadh tu 'n fhìrinn.

B'e sud Ministear na comuinn,
 'N tra chruinnicheadh 'chòmhail,
 Dhaighnicheadh oibir an dearbhaidh,
 Na 'm bu bheagh na 'm bu mhòr i ;
 Ach airson a chealgair, bha
 Thu d'imcheist dha 'n gòmhnuidh ;
 Gheibheadh tu 'mach air a bhlas e
 'S air fhoireachdan còmhla',

B'e sud ceann nam peathraichean
 Agus cairid nam bràithrean ;
 Thaobh na feòla 'sa spioraid,
 'S ceart a bhcireadh tu gràdh dhoibh ;
 Ceanna mna thu bha muileach,
 'S goirt a bhuin rith', do bhàs-sa ;
 'S ma dh'innseas mi 'n fhìrinn,
 B'e sud mo chaochla' cràiteach.

Gu'n cuimhnich an t-Ard-Rìgh
 Le fabhar do leanabh,
 D'a gleidheadh 'san t-saoghal,
 O gach baoghal is sgainnil ;
 Gu'n lean e le naomhachd
 Bean na mìne 'bha ma' riut.
 Riamh cha 'n fhaca mi h-aodan
 Ach fial, faolaidh is cainnealt.

Bu bhlatl do na bochd' thu,
 'S bu cheann-uigh do 'n àraidh,
 'S do theaghlach a chreidimh,
 Cha 'n fhaca mi d' àicheadh,
 Riamh cha 'n fhaca mi leithid
 De cheann peathair is bràthair ;
 'S tha e 'nis ann an teaghlach
 Cho saibhir 'sa 's àill leis.

Cha b'e Ministear an arain
 A bhagam ri iomradh,
 Ach fear chunnaic 'sa dh'fhoirich
 De 'n ath-bhreith na dh'imireadh ;
 A' préisgeadh 'n t-soisgeul
 Bho fhoireachdain an'main,
 'S bheireadh chomhairl bhitheadh fìor-ghlan
 'S bhitheadh ciallach ri leanmhuinn.

Ach bheirinn mo chomhairl,
 Ma theid mi 'sa Sgìre-sa,
 Gu 'n dean iad mo leabaidh
 Co fagus 's tha sìnt' rint ;
 Dir cha 'n 'eil difir pearsa
 Ri fhaotainn 'san àit ud ;
 Tha 'n Rìgh 'sam Baig'ear
 'San aon staid anns a bhabhuinn.

Gu bheil mis' de 'n bharail
 'N tra bhitheas sinn 'g éirigh,
 Gu 'n aithnich mis agus HUISTEAN
 Anns an dùsgadh a cheil',
 Dar thig trumpaid o 'n Athair
 Bithidh sin a chaith anns a cheile,
 'S bithidh toiseach an rathad

VI.—MARBH-RANN DO HUISTEAN MATHANACH, DUINE URR-
 AMACH EIALHAIDH, BHA ANN AM BRAIGH SGÌRE CHIL-
 DONNAIN, LE ADAM GORDON, ANNS AM AILE CHEUDNA.

'S E do bhäs-sa, HUISTEAN,
 Dh'fhag gle chinirteach 'n-ar cridh :
 'S dh'fhag muladach craiteach
 Am pobull a tha do d' dhì—
 'Sa bhi dh'easbhuidh do riaghailt,
 'S do chomhairl dhiadhaidh gu sith,
 Thug saors' da ua ceudan,
 Gu 'n seasamh iad ann a stri.
 Sud a bhuille bha ciùirteach,
 'S thug clann a chumhant gu bròs,
 Gu 'm bheil na daimhean bha dlù' dhoibh
 Air an duanadh* fo bhoid,
 Bheireadh a chomhairl bu diadhaidh,
 'Sa dh'fheuchadh 'n riaghailt bu choir,
 Do gach neach bhitheadh 'g iarruidh
 Gu bhi feuchainn an leon.
 'Se bhi 'g amharc air d' àros
 Tha na chradh dhuinn 's gach am,
 Bhi 'ga faicinn na fasaich,
 Gun bhi ann traths' inut' ach clann—
 Sud an ionad bha fiùghail,
 Le seinn is ùrnuigh 'na ceann,

* Duineadh.

Ged dh'fholaich an ùir thu,
Gunduil riut thigh'n ann.

N uair nach cluinn sinn do chomhradh,
No ano *Note* bho d' bheul,
Co dh'innseas n-ar-cruaidh-chas,
No ghabhas truas ruinn n-ar feum,
Dar tha na Prapachan dileas
Dol as an t-saoghal de leum ;
Tha e soilleir ri innseadh
Gu 'n d'thug sud caoile air an treud.

Dh' fhàs an comuinn na 's fhuaire,
O chaidh thu uainn, riut gun dùil,
'S nach cluinn mi bhi luaidh ort
Chuir sud gruaim ann ar gnùis ;
Oir bha 'm briseadh cho chràiteach
'S gun d' thug c bearn a n-ar dùthaich,
Dheth an aireamh a b'abhais
Bhi moladh an Ard-Rìgh, le cliù.

'Nàm fosglaidh a Bhìobail,
A' cuir na firinn a suas,
Gu'm bi léir air gach aon dhiubh,
Anns gach Sgìre mu 'n cuairt :
Fhìr a sheinneadh 'sa leughadh,
'Sa dh' fhagadh deurach an gruaidh,
Ged chosinn am bās thu,
Rinn e blath dhuit an uaigh.

'S mòr a bhearn a n-ar tìr thu,
'S thug sud aonarachd òirne,
'S gach aon neach a chì mi,
Tha iad mar dhaoin' ann an cèd :
Ged tha sud na ni cinnteach,
Gu bheii thu 'seinn ann an glòir,
'Se dh'iarradh n-ar crìdhe dhuinn,
Gu 'm faighte rìst thu do 'n fhèdìl.

Bu shoilleir feartainn bho 'n Ard-Rìgh,
Anns do nadur le buaidh ;
Bhì'dh tu tiorcadh do chairdean,
Is dìon do naimbde le truais ;
Bha do chomhairl is d' iompaidh
Cuir cosg air cunntaidh'n cruaidh,

'S 'nuair a thionailadh chomhail,
 Bu bhinn do chomhradh 'nam chluais.
 Ach sguiridh mis de d' mholadh,
 Oir theirig mo chail,
 'S thaobh 's nach d' fhuair mi gibht leirse,
 Gus na dh' fheudainn a radh,
 Air chor 's gu 'm b'urra mi iomradh,
 Mu thimchioll do bhais,
 Bha taitneach 'san am sin
 Do na h-aingil' a b' aird'.

XVII.—MARBH-RANN DO SHEARRA M' CULLOCH, BHA 'N DORNOCH,
 A BHATHADH 'SA PHORT-MHOR* LE SAMUEL MATHANACH.

GUR fada buain chaidh am fuaim
 Air gluasad suas na trompaid,†
 Mais an t-sluaigh na luidh 'sa chuan,
 Is osnaich bhuan 'ga iundrain.
 Ceann-uidh nam bochd, na luidh 'sa Phort,
 'Sa mhac gu bochd, ga iomnadh sud—
 Ach tha mis' an dochas, 'm F'car a ghleidh Ionah,
 Cho fada beo 'san ainmhidh ud,
 Gu 'n gleidh e e-sa, bho bhuil' an Eisg,
 Ach am faighear e, mar 's ionmhuinn leinn,
 'S gu 'n d'theid gu h-ordail, 'chuir do Dhornoch,
 Far 'n d'robh e beo 's gu 'm b'ainmeil e ;
 Mar thaic 's mar shìth, mar phrap 'san tìr,
 'S cha 'n fhaighte trì an Alba' dheth.
 'S gur e th'air innseadh 'feadh na rioghachd,
 "Cha 'n fhaic sinne a choidche cho dealbhach rint ;"
 Dar theidh' tu a sgaoilcadh d'fhoireachdan ghaolach,
 Eadh gu 'n taobh' cheadh leanabaidh riut.
 'S dar theidh' tu dh'ùrnuigh, 's gaoth 's na siùil agad,
 Bhitheadh tu mar dhriuchd do anamana ;
 Bhitheadh blas na mealach tighinn bho t-anail,
 Dar bhitheadh d'anam 'sealbhachadh.

*Hugh M'Culloch, Esq., late Sheriff Substitute of Dornoch, who, with many others, was drowned in crossing the Meikle Ferry—a man, with his other good qualities, eminent for piety, and whose death is much and justly lamented by many, and in particular by a large circle of his Christian acquaintances in that country.

† In singing the Elegy, every two lines are twice repeated.

'S dar mhìnich' tu 'n fhìrinn, 'nach as a Bhìobal,
 Gheibheadh gaeh aon an dearbhachd uat :
 Bhitheadh do chàirdean guil 'sa gàire,
 Dar bhitheadh do bhcul-s' 'ga h ainmeachadh.

'S dh'inm' tu do chàch nach d'robh 'sa chlàr,
 Aon fhacal tear'nte gu earbsa dhoibh,
 Mur tionnda' iad gun dàil gu Rìgh nan gràs,
 Gu 'n deanadh 'm bās a dhearbhadh dhoibh.

Ach tho boebda' 'n t sluaigh ri gearan ehruaidh,
 Mo thruaigh ! gu 'n deach' thoirt im'rieh uainn ;
 'S ar tìr gu slàn, air fhàgail fàs,
 Gun neach ni àits' a lionadh dhuidh.

Tha na bh'agad de naimhdean 'g éirigh a 'nàird,
 'S iad féin 'sa Sàtan' geamhuineach ;*
 'S tha iad an tràs' aig fois is tàmh,
 Oir bhà thu na d' phaigh 's na t-imcheist dhoibh.

Ministeirean gun ghràs, 's ealgaircan fàs,
 Cha 'n 'eil do bhās 'gan eumraigeadh ;
 Nior 'n iona'n sud 's do chàch, a fhuair dhe do ghras
 Cha sguir gu bràch de d'ainmeachadh—
 'S cha 'n 'eil gu leòir, air an taobhs' de Ghloir,
 Na ui an cùld leon-s' a thiormachadh.

'S ann leam gur cinut', gur iad bhitheas tinn,
 Aig àm na seinn a' criachnachadh ;†
 Bhiodh cheols' dol suas gu Rìgh na' sluagh,
 'S bhiodh leòntaich thruagh gle inntinneach.

'S dar theidh' tu dh'òrnigh, aig àm an dùinidh,
 Bhiodh iomadh sùil 'gan tiormachadh :
 Ghluaiseadh marbh, is sheinneadh 'm balbh,
 'S bhitheadh cnanlan marbh a' tiomsachadh.

'S mu dhoighne do chliù, tha e na 'n mò,
 Na gu 'm b'fhiù sinn bhì 'ga leanmbuinn sud ;
 'S cha 'n urra gu bràch rè feadh n-ar lā,
 Le teanga Bbard do dh'ainmeachadh.

Ach seall 's gun dail 'nuas air na dh'fhag
 Gu toirt dhoibh pairt de 'n ionmhas ud.
 Thug è-s' gu -ear'nt, gu cala na slaint,
 'S gu bràch eha 'n fhàie e eumraigeadh.

* Joyful or merry.

† Alluding to a fellowship meeting held in the neighbourhood of Dornoch, which he regularly attended.

Ach a Rìgh na 'n gras, thug è-sa naird,
 Cuir a dheis gu slan air aon-ghin-mic ;*
 'S mu dheighne chaich, cha 'n urra mi radh
 Do thaobh 's nach fhar mi 'n ainmeachadh.†

Ach fhuair mi cliù, air a chuid bu mhò,
 Bha glé chùr gu leanmhuinn ris :
 'Sa mheud sa beòl domh, 'm fad's bu bheò iad,
 Bu mhòr an leòn a h-Albain iad.

'Sa Christi ordail Nic-an-Toisich
 'Se do dhoighs' bha ionmhuinn leam :
 Bha thu deanamh, gun bhi 'g fheuchain,
 'S do chuid deur 'gan tiormachadh.

'S dar rinn mi t-fhagail, 's guidh gu slan duit,
 Bha mi cradh gu h-uaighneach ;
 'S thuirt mo bheal e ris na bha laimh rium,
 Cha 'n fhad an dail gun iomlaid duit.

Ach fhir a dh'fhag i, lean's a raidean,
 'S bheir ian tear'nt gun iomrall thu.

XVIII.—ORAN DO MHISTRESS GORDON, BEAN UERAMACH BH'N
 ACHADH-NA-MOINE, ANN AM AGIRE GHILL-DONNAIN.

OICH is ochan mar tha mi,
 Is Iordan a bhàis na chuan bàthaidh,
 'S nach faigh anann noll air teàruint',
 Ach mbeud 'sa shealbhaicheas do gràsan.

Ach fhuair thus' null air aon uair a Bhettie,
 Is fhuair thu saoras corp a pheacaidh,
 Ged b' iomadh uair gu 'm b'e do bheachd-sa,
 Gur tu bu mhò de na peacaich.

Ach seall-sa mhàn oir'n a t-fhabhair,
 N uair thug thu uainn' a gheug bha àluinn,
 Air an d'robh na measan teàruinte,
 T-fhìor cagal is gaol nam bràithrean,

Fhuair thu farsuingeachd gu sgaoileadh
 Na thàr thu riamh de' n t-saoghal :
 Fhuair thu beachd air mar na plaosgan,
 Is fhréagair thu leis-san faithn an Fhir-shaoraidh.

* His only son, at present a Captain in the Army.

† Alluding to those that have been drowned with him, and whose names had not at this time been ascertained.

Sgaoil thu e air na bochdan,
 Is tha thu nisean 'buain an ocair,
 Is na tha ad dheigh-san dhiubh 'sior osnaich,
 Mo thruaighe leir gu 'n deach i as so.

Roghnaich thu iad as an t-saoghal,
 Roimh dhaoine mora lan de mhiltean,
 Is tha thu 'nis 'nan cuideachd dhaontan,
 Mar ri Abraham agus Isaac.

Dh'eirich dhuit-san sud glé thrathail,
 Mar dh'eirich do Mhaois air nighean Pharaoihs
 Roghnuich thu cuideachd nam braithrean,
 Roimh aile ionmhas an tigh a 's àine.

Is ged bhiodh iad-san bechd gun aodach,
 Gun òr gun airgiod anns an t-saoghal,
 'N uair chitheadh thu-san an aodainn,
 Lionagh do ghnùis làn de dh'fhaoilt riu.

Dar thigeadh tusa gu tigh na còmhlach,
 'S mise nach chuinneadh fuaim do bhrògain,
 Is bheag air mhòr na bhiodh do-mhòd ann,
 An t-aite a b'isle b'e sud do *phorsan-sa*.

'N tra bhiodh mnathan fuar gun ghrasan
 'G iarruidh an t-suidheachan a b'airde,
 Thigeadh thusan a steach gu sàmhach,
 Is shuidheadh tu shiòs, gu 'm b'e sin t-abhaist.

Fhuair thu spiorad na fìor àicheadh,
 Is chleachd thu i fhad 'sa bha thu;
 Fhuair thu saoras daorsan Pharaoih,
 Ge tric a dhearbh e dhuits' na namhaid.

Fhuair thu neo-lochduidheachd a cholomain,
 Fhuair thu gliocas na beist a mharbh sinn,
 Fhuair thu 'mach bho 'n h-uile an-earbsa,
 Is fhuair thu creideamh air a dhearbhadh.

Bha thu maiseach ann a t-aogais,
 Is dh'aicheadh thu *fasanan* an t-saoghail,
 Ghabh thu taitneas ann an naomhachd,
 Is tha thu nis air do lán shaoradh,

Cha 'n fhaicinn fhein ort stoc nocràbhat,
 No léine bheag mar tha aig an àrdan,
 Ach neapaig shingilte air do bhra ghaid,
 Is thu mar rialt air beinn glé arda.

Mar bhaile air enoc thu bha gle dhealrait',
 Ged bhitheadh tu-fein 'ga t-fhalaeh ;
 Gur beag an tìom 'bhithite far riut,
 Dar ehithite gu 'n shealbhaieh thu fìor sholus.

Ghabh thu taitneas anns an fhìrinn,
 Is rinn thu cuideachd de na Bhìobal ;
 Ughdairean diadhaidh 's iad bu chaomh leat,
 Is bhitheadh tu 'nam measg dar a dh'fhardadh.

Bu cheann uidhe thu do gach araidh,
 Do dhaoine uailse 's do 'n bhoehd bu tàire—
 Aeh mheud 'sa shealbhaieh fìor-ghràsan,
 B'e sud do roghainn de na bhà so.

Mhais nam ban thu BIETTIE GHORDAIN ;
 Co chunnaie 'rianh do 'm b'èdì thu,
 Naeh taitneadh riu do chòmhradh,
 Is tha thu nisean thall air Iordan.

Fhuair thu peighinn dhe òr Sheba,
 Is dh'fhuasgail e ortsa ann a t-éiginn,
 Is phaigh e uile na bha de dh'fheich ort,
 Is thug e nis gu Pharras Dhé thu.

Is ma thug thus' ise a nàirde,
 Pill-sa '*mantal* air na dh'fhàg i,
 Dean-sa mar phropaeh anns gach àit iad,
 Bhios mar bhasgadh do na càirdean.

Och, fhir a fhuair i is a dh'fhàg i,
 'S ann leam-sa nach b'ionadh thu bhi eràiteach ;
 Aeh dean-sa do dh'icheal eho fhad 'sa thàras,
 Gu 'm bi agad peighinn de n fhìor càrlas.

Is 'n uair a choinnicheas sibhse a cheile,
 Moeh 'sa mhadainn aig an ais-eirigh,
 Bithidh n-ur gaol is n-ur daimhe d'a cheile,
 Air dhoigh 's nach h-urrair ehuir an ceill se.

Is dar bha mi 'ga do chaireamh,
 'Shaoil leam fein gu 'n robh mi eràiteach,
 Ri bhi a' smuainteachadh air t-àblaist—
 C'ait' am faie mi do leithid ri àireamh ?

Cha b'e bròn idir le an-earbsa,
 Ach bròn bhi 'dealaehdair gu dearbh rint
 Is ged a shiubh'lainn-sa feadh Alba,
 Cha mhòr a ebithinn-fa de d' dhealbs' ann.

Ach sguiridh mis' a nis do dh' radh so,
 Oir cha 'n uarrinn mi do chuir an daintean,
 Meud do bhuaidhean-sa ri aireamh,
 Cha chuirte an ceill le teangan bhaird iad.

1XX.—ORAN DO NIAL MACPHERSON, A BHA NA FHEAR-CRASNAD-
 HAIDH ANN AN SGIRE HACRIC, ANN AN GALL'AOBH.

'SANN air mhadainn Di-màirt
 Fhuair mi sgeula do chaochlaidh,
 Gu 'n deach NIAL thoirt a 'naird
 Gu tearuinte do 'n rioghachd.
 Tha iomadh an Sgire Hacric
 Gle chraiteach do dhith-san ;
 Oir bha thu mar bheul dhoibh
 Mar bha Aaron do Mhaois sud.

Bha thu dhoibh 't-athair gle thearuint',
 Cho fad 'sa bha thu san t-saoghal ;
 Is chlotheadh tu os'chean shatain,
 Dheanadh na braithrean a sgaoileadh,
 Cheileadh tu 'm faillighean
 O'n naimhdean 'san t-saoghal,
 Is dheanadh tu 'm brisidhean chaireamh
 Le d' dhaimh is le d' dhilseachd.

Ach cha b'ann le fuirm na diadh'achd
 Bha do thriall cho fhad 'sa bha thu :
 'S ann bha thu 'siubhal gu h-ìosal
 Mar Chrìosduidh bha tearuint'.
 'S gu 'n robh teistean fhior air
 Air caochladh do bhàis-sa.
 Chaidh tu dhachaidh le d' *fhluir*,
 Nam boil le cumhachdan Shatain.

Ach na 'n faicinns' neach bhiodh dileas
 As an Sgire ud dh'fhag thu,
 'S gu 'm biodh agamas comhairl'
 Gu 'm b'e so i an drast dhoibh ;
 Iad do cheangal le ùrnuigh,
 Anns an dlùiteachd an d'fhag e ;
 Mus canadh na naimhdean 'san t-saoghal
 Gu 'n dhibir an gardh ac.

'S mor tha de neul diomaidh
 Air a ghrunnud ud dh'fhag thu,
 'S air gach Sgìre mu 'n cuairt dha,
 Bhi toirt uath 'n fheoghainn b'fhearrd' iad—
 Gun neach a bhi 'g éiridh
 Dheanadh feum ann an ait-san :
 'S ann tha sinne air n-ar seideadh
 Le fein agus ardan.

Bha do bhuidhean-s' do-aireamh,
 Cor nach fhar mi do 'n innseadh,
 Ged bhiodh agam gibht bhaird
 Do chuir 'mhan ann an sgrìobhadh.
 Cha b'urrainn mi aireamh
 Na bha ri radh mu d' thimchioll,
 Is tha thu nise do thamhteachd
 Far nach fhail'nich an gaol thu.

Ach 's iomadh oidch' bha misean
 Ri do chlisich, 's bu bhlat' i,
 S cùbhr' gheibhinns' t-anail
 Mu gach anam de 'n phàirt ud,
 Is dhanadh e dhuit ciùrradh
 Aon droch cliù mu 'n phàirt ud ;
 Oir bha thu mar an drùchd dhoibl,
 Ann an dlùiahteachd 'san daimh riu.

Ach c'ait' an teid mis' do dh'iarruidh
 Fear do rian-sa anns an t-saoghal,
 'S tu clumadh taic ris na bochdan,
 Is cha chuireadh tu uat iad nam faodadh
 Ghabhadh tus' na t-uchd iad,
 Ged bhiodh iad bochd anns an t-saoghal.
 Cha dheanadh tu an aicheadh
 Ged bhiodh cach 'gan eiteadh.

Fhuair thu gibht o 'n h-ardean,
 Fhuair thu grasan is gaol uath,
 Tha iomadh an Sgìre Hacric
 A tharas sud innseadh—
 Nach fhaic iad 'san fhasaich
 Neach na b'aillt ann a t-imeachd,
 Is tha thu nis air do thamhteachd,
 Mar ri Abr'am is Isaac.

1809.

'S CRUAIDH an sgeul, a fhuair mi an dè,*

Gu 'n d' thug 'n t-Eug air falbh thu uainn !
B'fhear thu bha treun, gu obair Dhe,
'S bu mhòr n-ar feum 'n Albain ort.

'S cho tearc 'sa tha de chlainn no slainte
Air feadh gach ait' an tionnda sìrn,
'Sa chuid a b'fhearr, 's bu phailte gras,
Air fagail bān nam beanntaichean.

Bha thu mar rialt aig pobull Dhia,
Do dh'fheuchainn sgiamh an t-Slanuigh'ear,
Oir bha do dhirdhachd ann do ghnìomhairean,
Reir do bhriathran tabhachdail.

Chum teagasg chaich air chinn a bhāis,
'S tu feir do gnath mar riaghailt dhoibh ;
Le tuigse gheur, bha cumte ri feum,
'S i ullamh rèidh, neo-chianaileach.

'Se Bean na h-Ari, 'nis a dh'fhag thu,
Anns an fhasaich aonarach :
Tha i fo bhron, 's gach neach tha beò
De 'u teaghlach mhòr a dh'araich i.

Tha sinne fo ghruaim, thaobh meud do luach,
Dhol uainn cho luath do shìorruidheachd :
A ch moladh Dh'a-sa a thionnd' an bās
Bho aobhar craidh is cianaileachd.

Gu aoibhneas mòr, do chlainn na glòir,
Dh'an d' thug E còir air oighreachda' :
Oir chaidh E suas, gu Caithir truas,
Chum ait an duais a dhaighneachadh.

'S ge cruaidh an cas dhol tre na bhās
Do luchd dha 'n stadh an saoghal so,
Bithidh pobull Dhia gun tuille pian,
Rinn feartan Chrìosd an saoradh uath.

Tha Ainglean naomh, le aoibhneas caomh,
'Gan toirt bho dhaors' 's bho thruaillidheachd,

* A slow tune suits best, and every second couplet may, with advantage, be repeated twice, and the second time on a higher key.

'S bithidh iad a' seinn, le òran binn,
Bho linn tre shiorruidheachd.

**XXI.—MARBH-RANN DO HUISTEAN MACAOI, ODHA DO FHEAR
ARICHLINIE, AN SGIRE CHILLDONNAIN, CHAIDH THABHAIRT
AIR FALBH LEIS A BHAS 'N IAMECA, 1814. LE A BHRATHAIR
A SEANA.**

SE mo ebridhe-sa tha ciùrteach,
Se mo shuilean tha deurach,
'S mi 'ga t-inndrain, HUISTEAN,
'S tu 'sa n ùir 'n IAMECA!

'S beag a shaol leam, tra dhalbh thu,
(tu 'm be falbh e gun philleadh ;
Ach tra dhealich mi 'n CROMBA,
'S tric a chrom mi gu silleadh.

Och ! mò thruaighe mar tha mi,
Tra thug 'm bàs uainn cho luath thu,
'N còrp b ailte ar a charadh !

Gun aon de chardin ma 'n cuart da :
Ach bha do Phearsa cho briagh,
'S cho ciallach do chleachdamh,
'S gu 'm bu lionmhor dhuit càrdean
Anns gach aite gus 'n deach thu.

Ged 'eil thus' ann a sonas
Fad a comas gach namhaid,
'M feadh bhithis mise anns 'n t-saoghal,
Bithidh mi-caoineamh na dh'fhag mi :
Bu mhor do mhaise 's do stuamachd,
Bu mhor do bhuaidhean ri 'n aireamh,
Bu mhor do chobhair 'n cruadal,
'S bu mhor do tuach dhomh mar bhrathair.

Ciod e their mi, mò mhathair !
'Se 'n Rìgh 's ard a thug uainn e,
'N Ti chuir sgiamh air cho àluin,
'S iomhaigh a mathair 'na ghruadhean :
S tha e nis air a shaoradh
Bho gach daorsa agus truaighe ;
'S tra thig deireadh an t-saoghal,
Bheir e rist as 'n uaigh e.

Tha mi 'n duil gu 'n d'fheid m'athair
Gu cathair na 'n grasain,

Ach a 'm faic e a roighuin
 Air taghadh na slainte :
 Tha a Spiorad 'n gleidheadh
 Anns na Flaithibh 's arde,
 Ann an ochd an F'hir-shaoraidh,
 A thug gaol dha nach failling.

Se do bhàs a rinn brònach
 Na tha beò dhe do chairdean,
 'S gach neach a bha colach
 Air t-oig 's do phairstean ;
 Ach gabhamaid dochas
 Agus scoladh a t-abhais,
 Chum 's nach hidh sinn fo eagal
 'N uair a leagas 'm bās sinn :

Clum 's gu m faic sinne c fathast
 Anns na Flaithibh cho sgiamhach,
 S e mar rialte anns 'n athar,
 'S a latha neo crìochnaichte,
 Air cìeadh le naomhachd,
 Agus fìrinn na Grian ud,
 A tha leighis a chlann daoine,
 Le gaol, fo a sgiathan.

A CHRIOCH.

